

REPERE ȘI TRANZIȚIE

- un apel pentru noi toți -

Reperele sunt spațiile care, atunci când ne întâlnim, ne dau sentimentul că suntem depozitarii a ceva ce ne vine din trecut. Ceva ce ne aseamănă și ne ocrotește, de parcă am fi *la noi acasă*. Din ceva ce-a fost odată, nu se poate să nu mai fi rămas nimic. Între ce-a fost și ce va fi este *tranziția*. Ne aflăm într-un „time-out”, când jucătorii își dau ultimele păreri și motivația de a câștiga partida.

Să fim înțeleși ! Cei care au mai rămas în viață din generația anilor '50, care au construit Biserica Buna Vestire, casa preotului și casa românilor, încearcă să oprească *alienarea unui patrimoniu* de către niște potențați autoaleși, aroganți, ce fac dovada unui comportament scandalos: aduc preoți pe care, după ce-i denigrează, îi expulzează, dau afară din Comitet membrii cu opinii diferite și elimină membri fondatori cu binecuvântarea Episcopului. Libertatea de expresie o exercită, ca la comunisti, cu insulte și delațiuni.

Pentru generația mea, cultura este destinul omului-român în lume și noi am avut ideea de a ne contura un viitor solid: sus la munte, la Câmpul Românesc de la Val-David - dragostea noastră de natură, colțul nostru de țară românească, bucuria întâlnirii noastre cu cei care ne seamănă; Centrul Cultural Român, de pe lângă Biserica Buna Vestire – o dimensiune culturală de apartenență alături de cea de credință și datini; Piața României din inima Montrealului, unde să ne putem simți ca la noi acasă, într-o lume pluralistă, în altă parte, dar *la noi*. Această triadă de repere are menirea să ne caracterizeze și să ridice propria noastră cultură la nivelul conștiinței unui destin românesc în lume.

Triada reperelor noastre e pusă la drum bun și devine din ce în ce mai accesibilă și necesară unirii noastre. La baza ei am așezat frumos și cuminte *omenia românească*, acea filozofie de viață moștenită din bătrâni care vrea că omul să vină pe lume cu vocația acceptării celuilalt, destinul omului fiind tot omul.

Iată în ce constă moștenirea patrimonială și tranziția de la o generație la alta. Numai cu ele putem ieși la liman și scăpa, odată pentru totdeauna, măcar aici în țară nouă, de blestemul atavic al învrăjbirii și dezunirii noastre. E bine să nu uităm că Centrul Cultural Român din Montreal și Ctitoria A.R.C. din Val-David au fost concepute și realizate în anii '70, când comuniștii lansaseră în exil sloganul devastator „Români, feriți-vă de români!”, tocmai ca să dea o șansă de întâlnire și comuniune românilor doritori să faurească relații de încredere și să pornească împreună la drum.

Trecutul nu poate fi refăcut. El poate fi însă un îndemn înspre un viitor comun, mai bun. Acest patrimoniu noi am dori să vi-l transmitem democratic, curat de datorii și în mod definitiv. De aceea n-am ezitat, *când nu s-a mai putut*, să mergem la judecată. Atunci când legăturile de încredere se rup și *rien ne va plus*, înfrățirea dispăre. Atunci când aceste legături sunt înlocuite prin mojiție și indiferență, membrii unei instituții devin niște ostatici manipulați. Noi nu putem fi români în țara nouă decât numai la plural, adică făcând parte integrantă dintr-o comunitate de interese și aspirații democratice consimțite.

Iată de ce, vă invităm să militați pentru RECUPERAREA CENTRULUI CULTURAL ROMÂN; PENTRU ANULAREA DECIZIEI DE SUPUNERE FĂRĂ CONDIȚII LA „BISERICA ORTODOXĂ AMERICANĂ PRAVOSLAVNICĂ”; PENTRU ALEGEREA STATUTARĂ A UNUI NOU COMITET LA BISERICA BUNA VESTIRE.

Totodată, pentru judecata din 5 octombrie 2005, părerile dumneavoastră mediatizate vor fi de o extremă importanță. *Triada unirii noastre* include și Centrul Cultural Român care vi s-a luat și care revine de drept organizațiilor care l-au construit, așa cum s-a decis la Adunarea Generală Specială a parohiei Buna Vestire, din data de 3 mai 1981.

Credeți-ne! La acest proces noi octogenarii n-avem nimic de pierdut, **dumneavoastră însă aveți totul de câștigat. Acum sau niciodată !**

August 2005 – Convorbiri ARC, Val-David, Jean Taranu